

Een tuin langs de Sliedrechtse dijk ...

Bijna niet voor te stellen. Maar toch waar! Langs de dijk aan de rivier waren nog open plekken waar in het verleden complete tuinen te zien waren. Ieder kent de plek wel. Aan de overkant van de dijk staat nu de kringloopwinkel. De vroegere bewoners van het pand konden van het uitzicht op de foto genieten. Of ze zelf, net als Piet van Grietjies, zoveel moesten ompikken durf ik niet te zeggen. (BL)

Een tuintjie in 't naejaer van 2017 ...

't Is nou 1 november 2017. 'k Hè vendaeg m'n tuintjie mor vast winterklaor gemaakt. De boel is flink gesnoeid en de grond is luchies 'een scheppie om' gespit. Toe 'k daer mee klaor was, keek 'k op m'n tillefoontjie en zag 'k dà 'k weer aan de beurt was voor 'n stuksie in de Maarewestreek. 't Was vendaeg aareg mooi weer voor de tijd van 't jaer en daerom nôôdigde dat aailijk nie uit om achter de computer te kruipe. Toch besloot 'k dà tóch mor te doen, want 't waareke in de tuin broch me op 't idee daer mor is wat over te schrijve.

Dan kom netuurlijk ommiddellijk de vraeg naer vore over wellek onderwaarrep dà zou motte gaon. Nou, 't naer buitene kijke broch me op 't idee weer is aandacht te besteeje aan de huistuin. Veraal mè mooi weer reaoliseer ie je aaige dà veul mense kanne geniete van 'n mooie tuin. Bekant iederêen ontvlucht bij tijd en wijle graeg de drukte om tot rust te komme in 'n tuin. Veul mense geniete nie allêen van 't zien van, mor veraal ok van 't waareke met 't groen. Dà gao netuurlijk nie alleevel op, want 'r zijn genogt mense die mor twêê keer in d'r leve plezier beleve aan 'n tuin. Dà 's d'n êeste keer as ze de tuin kôôpe en de twêêde keer as ze de grond weer verkôôpe. De tijd daer tussenin zien ze tuiniere as een onprettige last en zeker nie as een vurrem van onspanning. Waareke in 'n tuin houdt ommers nooit op. 't Onderhoud is 'n blijvende bezighaaid en voor de liefhebbers is 't zellef plante kweke en verzaomele al êêuwe lang een geliefde aktivitaait.

Hêël vroeger wier dut gedaen deur gegoede partekeliere. Zô ginge hobby en stansbesef hand in hand. Pas vanaf aaind negentiende êêuw wier tuiniere ok 'n hobby van d'n opkommende middeklasse en was 't nog wat laeter ok beraaikbaor voor de aarebaaijersbevolleking. Saomegevat is 't plezier beleve aan een mooi aangelege tuin iets van aalle tije. Nou is aalles in dut leve aan veraandering oftewel trends onderhevig. Ik hê daerom ok is wat rondgekeke naer en geleze over tuine. In deuze tijd wor saomezijn belangrijker gevonge dan ooit, en waer kà je dà beterder dan in je aaige tuin? Omdat de mense tegewoordig hêël veul om hande hebbe, hechte ze aan 'n zôgenaomde netuurlijke tuin. Dà 's 'n tuin waer de naedruk minder om netjies gaot. D'r worre veul netuurlijke matterjaole gebruikt. De tuin mot ok 'n romantische uitstraoling hebbe mè veul kleurige blomme. Bovendien mot 'r veul aandacht weze voor zitte en legge. 't Tuinmeubelair dà bij de tuincentraos wor aangebôdje, speult daer dan ok vol op in. 't Lijken wel 'n wedstrijd in de mêtst luxe en kosbaore tuinmeubele. Ok aandere tuinbenôdigheeje, gemaokt van netuurlijke matterjaole, zijn d'r te kust en te keur te kôop. Een walhalla voor de tuinliefhebbers. Ik wens aalle lezers met 'n tuin veul onspanne uurties toe in hullies hoffie en meschie raok dan 't veule waarek wel wat op d'n achtergrond. Wie weet ...

Piet van Grietjies.